

ÚJÉVI PÁSZTORLEVÉL

Kedves Atyámfiaink, Testvéreim!

Lukács evangélium 20. fejezetének 25. versével köszöntelek az esztendő első reggelén: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.”

Kevés olyan jézusi kijelentést találunk az evangéliumokban, amely példaadó tanítómesterünk személyiségének és életprogramjának lényegét határozottabban juttatná kifejezésre és találóbban jellemezné az ő valóság iránti nagyszerű érzékét, az adott társadalmi és valláserkölcsei helyzetben megnyilvánult emberi bölcsességét. Ezek a szavak töretlen fényvel, érvényüket soha el nem veszíthető időszerűséggel hangzanak ma, újév reggelén is minden hívő keresztény és közelebről unitárius ember felé.

Több mint 400 éves múltunk bizonyossága annak, hogy mint egyház, mint a Jézus szellemét hordozó lelki közösség minden időben megadtuk azt, ami a császáré, azt, ami a mindenkori világi hatalomnak kijár. Ez vallásunk szelleméből egyenesen, természetesen áradt.

Jézus idejében Izrael népe a római birodalom elnyomását keservesen érezte. A mi viszonylásunk a világi hatalom felé azonban egészen más. Országunk Alkotmánya biztosítja egyebek mellett minden állampolgárnak a lelkiismereti- és vallásszabadságot, valamint anyanyelvünk szabad használatát. Ennek alapján egyházunk szabadon élheti valláserkölcsei életét. Ezért állampolgári kötelességeinket öntudatos lélekkel teljesítve, minden erőnkkel támogatjuk országunk vezetőinek és felelős tényezőinek minden olyan törekvését és ténykedését, amely az állandóan fejlődő, az elmúlt negyven esztendő nagyszerű eredményeire visszatekintő szocialista rendszerben országunk és népünk szüntelen gyarapodását, anyagi és szellemi előhaladását szolgálja.

Ebben a hazánk minden állampolgárának biztosított keretben, a múlt minden nemes hagyományát tiszteletben tartva, egyházalapítóink, Dávid Ferenc és az ő nyomdokain járt tiszteletreméltó elődök szelleméből táplálkozva, igyekszünk ennek az esztendőnek a folyamán is emberi méltóságunkról újra meg újra bizonyosságot téve, egyházi életünket evangéliumi lelkülettel, magasrendű emberekként, igazi jézustanítványokként élni.

Az elmúlt esztendő folyamán a maros-küküllői egyházkör egyházközségeiben folytattuk a püspöki vizsgálatot. Megelégedéssel tapasztaltuk híveink egyházunkhoz való törhetetlen ragaszkodását, példaadó aldozatkésztségét és feltétlen elniakaratát. Jól esett, hogy testvéregyházaink lelkészei és hívei ünnepi istentiszteleteinken mindenütt részt vettek, és meglehangú beszédekben, ökumenikus szellemben juttatták ki fejezésre jókívánásaikat.

Életünk központi jelentőségű, döntő fontosságú kérdése a nagy vesztélyben levő béke minden erőnkkel való megvédése. Az elmúlt év folyamán is számos hazai békegyűlésen és külföldi találkozón tettünk hitet egyházunk következetes béketörekvései mellett. Ebben a szellemben a béke erőinek győzelmében rendületlenül bízva óhajtunk ennek az

esztendőnek a folyamán is részt venni, minden békeszerető emberrel együttműködve, a béke megőrzésének szent ügyében.

Kérjük gondviselő Istenünket, hogy atyai szeretetével öleljen át minket ebben az esztendőben is. Áldja meg Szocialista Köztársaságunk vezetőit és minden állampolgárát. Áldása nyugodjék meg templomainkon, egyetemes egyházunk, egyházközeink és egyházközségeink világi és egyházi vezetőin, espereseinken, lelkészeinken, minden egyes buzgó hívükön és minden békeszerető emberen szerte a világon. Érezzük, tudjuk, hogy Isten, édes jó Atyánk szeret minket. A 202. számú egyházi ének szavaival csak azt kéri tőlünk, hogy „Óhózzá hívek legyünk“, és mi feltétlen, rendületlen hittel hisszük, hogy gondviselésével, szent éltető, boldogító szeretetével meg fog áldani minket ezután életünkben is.

Ilyen érzések között tiszta szívből kívánok mindnyájunknak békés, eredményes, áldott új esztendőt!

Kolozsvár-Napoca, 1986. január 1.

Atyafiságos üdvözlettel és főpásztori szeretettel

Dr. Kovács Lajos
püspök

1986 — A BÉKE NEMZETKÖZI ÉVE

Az Egyesült Nemzetek Szervezete, megalakulásának 40. évfordulóján, 1985. október 24-én tartott ülészakán, az 1986. évet a Béke Nemzetközi Évének nyilvánította. Az új esztendő ebben a vonatkozásban az emberiséget nagy reménysegekre jogosítja fel. Az emberiség hovatovább rádöbben arra, hogy a béke megvédése és biztosítása érdekében határozott nemzetközi összefogásra van szükség. A békéért és leszerelésért folytatott küzdelem szüntelenül fokozódik, és joggal mondhatjuk el, hogy ma az emberiség nem csupán óhajtja a békét, de küzd is annak biztosításáért.

Megállapított és elismert tény, hogy a béke napjaink legalapvetőbb problémáját jelenti. A szakemberek kimutatják, hogy egy nukleáris háború földünk teljes megsemmisüléséhez vezetne. Semmi sem fontosabb és sürgősebb feladat tehát, mint az élet megvédése, az emberiség jövőjének biztosítása.

Nemzetközi téren széles körben elismerik Romániának és személyesen Nicolae Ceaușescu államelnök úrnak dinamikus és következetes tevékenységét, melyet a fegyverkezési hajszá megállítása, a leszerelés megvalósítása és a béke megvédése érdekében kifejt. Az Egyesült Nemzetek Szervezete 1985. november 9-én tartott közgyűlésén, elfogadva Románia újabb értékes kezdeményezéseit, felhívással fordul a háborús viszonyban levő államokhoz, hogy haladéktalanul vessenek véget a katonai jellegű összetűzéseknek és rendezzék békés úton nézeteltéréseiket. Ugyanakkor az összes tagállamok elkötelezték magukat, hogy tartóz-